

[Ludvig Christensen.]

Jeg anbefaler altsaa de foreliggende Lovforslag til Gennemførelse.

Wildner: Ogsaa jeg skal fatte mig i Korthed, idet Ordførerne for Venstre og for Socialdemokratiet egentlig har gjort Rede for det let overskuelige Indhold af disse Lovforslag.

Den højtærede Minister mente, at Lovforslagene vilde faa Indflydelse paa Beskæftigelsesgraden. Det tror jeg nu ikke meget paa. Jeg tror, at de hverken vil gøre fra eller til i den Henseende. Havde man derimod taget Notits af de Forslag angaaende Krisen, som mit Parti har forelagt i Folketinget, vilde det sikkert have hjulpet bedre paa Arbejdsløsheden end de Laan, der her er Tale om. Men det er jo altid en hjælpende Haand overfor Haandværk og Industri, hvor det kan tiltrænges.

Der er et Punkt, som jeg indrømmer det maaske ikke er saa nemt at komme ind paa her, men som dog vilde have stor Betydning, i alt Fald for Haandværkerstanden, med Hensyn til Arbejdsløsheden, og det er en Stigning i Kursen paa vore Obligationer. For Bygherrerne, Tømrermestre, Murermestre og andre Haandværkere, som har med Byggeriet at gøre, er det en stor Gene, at Obligationskurserne ligger saa lavt. De Kurstab, som deraf følger ved Nybygning, er ganske kolossale, og dette forhindrer i ikke ringe Grad Iværksættelse af Byggeforetagender.

Der er en anden Ting, jeg gerne vil pege paa, og som vilde have større Betydning med Hensyn til Bedring i Beskæftigelsesgraden end de Lovforslag, der her foreligger. Det er det Krav, som i den senere Tid har gjort sig gældende indenfor Haandværkerkredse, og som jeg for mit Vedkommende fuldt ud kan underskrive: at vi i en nær Fremtid kunde faa afviklet den gældende Huslejelov, der lægger en klam Haand paa alt, hvad der hedder Bygningsarbejde i Hovedstaden. Jeg tror, det er et almindelig næret Ønske indenfor Haandværkerstanden, at vi paa dette Punkt kunde faa en lignende Stilling i Hovedstaden som i det øvrige Land, idet dette vilde give betydelig Beskæftigelse her i Byen.

Det er ganske rigtigt, at 6 Mill. Kr.

er en Post, men det forslaar alligevel ikke, idet kun en ringe Del af Ansøgerne kan faa bevilget Laan. Og det er jo dog saaledes, at de, der faar Laan, i ikke ringe Grad bliver begunstiget paa de andres Konto. Og hvem er det, der faar Laan? Ja, det er dem, der kan stille det bedste Pant, den bedste Kaution. De kan faa Laan, og de er i Forvejen bedre stillede end de, der ikke kan faa Laan. Herved bliver der en ikke ringe Ulighed, ikke alene indenfor de industrielle Virksomheder, men i endnu højere Grad indenfor Haandværkerfagene. Men det er jo ikke nemt at bevilge Laan til alle, det har vi set i 1921—22 og i 1926. Det var jo overordentlig mange Millioner, der skulde til, hvis alle Ansøgere skulde have Laan, og de, der ikke faar Laan, er formodentlig dem, som ikke kan stille det nødvendige Pant.

I det hele er jeg glad for Lovforslagene. Hjælper de, som sagt, ikke paa Beskæftigelsesgraden, vil de dog kunne betyde en Haandsrækning til de Haandværkere og industrielle Virksomheder, som trænger til Laan for at fremme deres Bedrifter.

Der er i Folketinget indsat den lille Ændring, at en Repræsentant for de samvirkende Fagforbund skal tiltræde Laaneudvalget. Det er ikke fordi, jeg paa nogen Maade har noget imod det, men det er mig ikke let at se, hvad et Medlem af Bestyrelsen for de samvirkende Fagforbund egentlig har med dette Udvalg at gøre. Jeg skal altsaa ikke kritisere det, jeg mener ikke, det kan skade, men jeg ser egentlig ikke, at et Medlem af de samvirkende Fagforbund har nogen Berettigelse til at komme med her, hvor det dog er selvstændige næringsdrivende, Laanene hovedsagelig skal ydes til; det er jo ikke til kooperative Foretagender eller den Slags, disse Laan skal ydes.

I det hele og store er jeg glad for, at der herigennem rækkes Haandværkerne og industrielle Virksomheder en hjælpende Haand. I de tidligere Aar, hvor der har været bevilget lignende Laan, synes jeg ikke, man kan se, der har været en Bedring, samfundsmæssigt set, men det kan jo være, efterhaanden som Haandværkerstanden ophjælpes, at vi lidt efter lidt kan